

Sygn. akt IV CZ 66/06

POSTANOWIENIE

Dnia 3 sierpnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jan Górowski

SSN Barbara Myszka

w sprawie z wniosku R.K. i S.K.

z udziałem M.W., E.W., A.O. i D.O.

o zniesienie współwłasności,

po rozpoznaniu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu niejawnym

w dniu 3 sierpnia 2006 r.,

zażalenia uczestnika postępowania M.W. na postanowienie Sądu Okręgowego w

E. z dnia 27 kwietnia 2006 r., sygn. akt [...]

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Sąd II instancji postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2006 r. wydanym na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 373 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. odrzucił

apelację jako spóźnioną. Uznał, że uczestnik postępowania nie składał wniosku o doręczenie odpisu postanowienia wraz z uzasadnieniem, a jedynie wniosek o doręczenie odpisu postanowienia, który otrzymał 12 lipca 2005 r. W sytuacji Sąd odwoławczy uznał, że termin do zaskarżenia postanowienia z dnia 31 maja 2005 r., liczony zgodnie z art. 369 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., upływał z dniem 21 czerwca 2005 r., a skoro uczestnik złożył apelację 26 lipca 2005 r. (k. 512), to należało ją odrzucić jako spóźnioną.

Postanowienie powyższe uczestnik postępowania M.W. zaskarżył zażaleniem, wnosząc o jego uchylenie.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący wywodzi, że pismem z dnia 7.06.2006 r. wniósł o doręczenie odpisu postanowienia celem jego zaskarżenia i uiścił 20 zł opłaty kancelaryjnej, a więc w wysokości właściwej dla wniosku o sporządzenie i doręczenie odpisu orzeczenia z uzasadnieniem. Podkreślił, że Sąd I instancji, zgodnie z intencją składającego wniosek, doręczył pełnomocnikowi uczestnika odpis postanowienia z uzasadnieniem, a w ciągu 14 dni od daty tego doręczenia została wniesiona apelacja.

Żalący zarzuca, że Sąd II instancji pominął stanowiska i działania Sądu I instancji, który należycie odczytał treść wniosku uczestnika postępowania, a ewentualne wątpliwości co do istoty wniosku wymagały usunięcia w trybie art. 130 § 1 zdanie pierwsze k.p.c., a nie odrzucania apelacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Przepis art. 130 § 1 zdanie drugie k.p.c. wskazuje na wyraźną wolę ustawodawcy, aby przy stosowaniu przepisów będących podstawą oceny prawidłowości składanych pism procesowych nie kierować się nadmiernym formalizmem.

Rację ma skarżący, że ocena treści złożonego przez niego wniosku z dnia 6 czerwca 2005 r. (k. 475) wymagała uwzględnienia wyartykułowanego w tym wniosku celu oraz wysokości uiszczony od niego opłaty. Domaganie się doręczenia odpisu postanowienia sądu celem jego zaskarżenia oraz uiszczenie od tego wniosku opłaty w wysokości należnej od wniosku o doręczenie odpisu orzeczenia z uzasadnieniem dowodzą, że uczestnik postępowania zażądał

w terminie tygodniowym od ogłoszenia sentencji doręczenia mu postanowienia z uzasadnieniem. W tej sytuacji ocena zachowania terminu do wniesienia apelacji powinna być dokonana na podstawie art. 369 § 1 k.p.c., a nie na podstawie § 2 wymienionego artykułu.

W okolicznościach występujących w niniejszej sprawie Sąd II instancji władny był ocenić, że uczestnik złożył ujęty w nieścislą formę wniosek o sporządzenie uzasadnienia i doręczenie postanowienia z uzasadnieniem. Za trafnością tego stanowiska przemawiał wskazany we wniosku cel zaskarżenia postanowienia oraz dołączenie do wniosku znaków opłaty sądowej w wysokości właściwej dla wniosku o doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem. Okoliczności te dowodzą w sposób oczywisty, że intencją strony było spowodowanie podjęcia przez sąd czynności umożliwiających wniesienie apelacji, choć treść pisma ujęta była w nieścislą formę (por. postanowienie SN z dnia 22 lipca 1999 r., I CKN 308/99, niepubl.). Odmienna ocena Sądu II instancji jest – uwzględniając wskazane powyżej okoliczności – niezastługującym na aprobatę skrajnym formalizmem (por. postanowienie SN z dnia 7 lutego 2006 r., IV CZ 7/06, niepubl.).

W tym stanie rzeczy, skoro Sąd I instancji odczytał intencje strony w sposób nie nasuwający zastrzeżeń i uwzględniając wniosek doręczył postanowienie z uzasadnieniem, za nietrafne należy uznać stanowisko Sądu II instancji, że bieg terminu do wniesienia apelacji należy liczyć według zasad wynikających z § 2 art. 369 k.p.c., a nie według reguł przewidzianych w § 1 tego przepisu. Tym samym i ocena tego Sądu, że apelacja została wniesiona po terminie, nie może być uznana za zasadną.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁵ § 1 zdanie pierwsze k.p.c., w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.